

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till

- 1) landskapslag om lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt om landskapsgaranti,
- 2) landskapslag angående ändring av landskapslagen om landskapets finansförvaltning,
- 3) landskapslag angående ändring av 1 § landskapslagen om landskapsgaranti för industrier och vissa andra näringsgrenar, samt
- 4) landskapslag angående ändring av 3 § landskapslagen om investeringslån.

Allmän motivering

För närvarande finns det inga enhetliga bestämmelser i landskapslagstiftningen som skulle gälla allmänna villkor för lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt landskapsgaranti. I speciallagstiftningen finns dock vissa bestämmelser, men dessa är i varje enskilt fall anpassade till de ändamål för vilka medel eller garanti kan beviljas.

I viss mån hänvisas i specialbestämmelserna om lån till allmänna regler i rikslagstiftningen. Bland sistnämnda bestämmelser intar 12b-12d §§ i lagen om grunderna för statsförslaget och statsbokslutet (FFS 136/31), nedan kallad budgetlagen, en framträdande plats. I 12b - 12d §§ budgetlagen regleras säkerheter och lånevillkor för lån ur statens medel, inköp till staten av fast egendom som ställts som säkerhet för statens fordran samt avskrivning av lånefordringar. Dessutom tillämpas de allmänna principerna i budgetlagens bestämmelser i stöd av praxis.

Av landskapslagstiftningen framgår inte heller grunderna för det tillvägagångssätt som iakttas vid beviljande och utbetalning av medel. I landskapslagen om ärendenas handläggning i landskapsstyrelsen (58/75) ingår i 19-21 §§ vissa regler för förvaltningsförfarandet. Bestämmelserna gäller dock enbart hörande av part samt motivering av landskapsstyrelsens beslut i vissa fall. Till övriga delar grundar sig det förfarande som tillämpas på praxis.

Eftersom det i landskapslagstiftningen saknas enhetliga regler om allmänna villkor för de medel och garantier som beviljas samt om förvaltningsförfarandet och eftersom det enligt landskapsstyrelsens uppfattning föreligger ett behov av lagstiftning på området föreslås en särskild lag härom. Avsikten är att skapa

enhetliga villkor för lån och stöd ur landskapets medel. Därutöver är syftet med förslaget att uppställa grunder för förvaltningsförfarandet genom att åskådliggöra det tillvägagångssätt som för närvarande iakttas vid handläggningen. En kodifiering av praxis är på lång sikt ägnad att främja rättssäkerheten och att öka allmänhetens förtroende för förvaltningen.

Målet är att trygga landskapets tillgodohavanden och att främja förtroendefulla kontakter mellan allmänheten och förvaltningen. Som ett led i reformen kommer bl.a. de överenskommelser om förmedling av lån samt de standardskuldebrev som tillämpas att ses över.

Genom att särskilda regler föreslås är det inte längre nödvändigt med bestämmelser som hänvisar till rikslagstiftningen. Hänvisningarna till budgetlagens bestämmelser i speciallagstiftningen föreslås därför justerade.

I riket har regeringen avgivit en proposition till riksdagen (reg.prop. nr 93/1987 rd.) med förslag till en särskild lag om statens långivning och statsborgen. De föreslagna bestämmelserna skulle ersätta motsvarande regler i budgetlagen.

Detaljmotivering

Landskapslagen om lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt om landskapsgaranti

1 §. Lagen föreslås huvudsakligen bli tillämplig då lån, räntestöd och understöd, för vilka medel har anslagits i den ordinarie eller i den enskilda årsstaten, beviljas.

2 §. En grundläggande princip är att den föreslagna lagen skall vara en allmän lag som tillämpas där särskilda bestämmelser i landskapslagstiftningen inte finns. Hinder skall inte föreligga för en samtidig tillämpning av speciallagstiftning och de bestämmelser som föreslås.

För att förvaltningen skall fungera ändamålsenligt är det nödvändigt att föreslå att budgetbeslut skall bli tillämpligt framom lagens regler.

För närvarande kan landstinget uppställa särskilda villkor för beviljande av landskapsgaranti. Ett sådant villkor kan t.ex. vara att motsäkerhet inte skall krävas för den garanti som landskapsstyrelsen bemyndigats att bevilja. Bestämmelsen i 3 punkten överensstämmer med nuvarande praxis.

3 §. De lån som kan beviljas ur landskapets medel är antingen direkta lån eller förmedlade lån.

De direkta lånen beviljas och utbetalas av landskapsstyrelsen till låntagaren. Detaljerade villkor för ansvarsförhållandet intas i skuldebrev som utfärdas vid långivningen. Låntagaren erlägger amortering och ränta direkt till landskapsstyrelsen enligt villkoren i skuldebrevet.

I fråga om de förmedlade lånen ingår landskapsstyrelsen på förhand ett allmänt avtal med en kreditinrättning om att denna skall utbetala och handha skötseln av vissa lån som kommer att beviljas ur landskapets medel i framtiden. Sådana överenskommelser om förmedling av lån har ingåtts bl.a. i fråga om amorteringslån för turismens främjande, investeringslån och fiskarlån. I regel beviljas de förmedlade lånen på kreditinrättningens ansvar. I vissa fall kan de dock beviljas på landskapets ansvar. För uppdraget erhåller kreditinrättningen ett förvaltningsarvode.

Efter att landskapsstyrelsen har beviljat låntagare lån utbetalas lånebeloppet till kreditinrättningen. Mellan landskapet och kreditinrättningen upprättas ett skuldebrev i vilket det intas villkor om bl.a. vem kreditinrättningen skall utbetala lånet till samt när amortering och ränta som låntagaren erlagt skall betalas till landskapet. Kreditinrättningen och låntagaren upprättar i sin tur ett skuldebrev över lånefordran i vilket de villkor som skall gälla i deras inbördes förhållande intas. Nämnade villkor skall stå i överensstämmelse med det avtal om förmedling av lån som ingåtts mellan landskapet och kreditinrättningen.

Vissa bostadslån som beviljas av landskapsstyrelsen förmedlas av kommunerna till låntagarna. Även i dessa fall regleras rättsförhållandet mellan landskapet och kommunen samt kommunen och låntagaren närmare i skuldebrev.

Avsikten är att de föreslagna bestämmelserna skall iakttas då allmänna lånevillkor för skuldebrev uppgörs oavsett fråga är om ett direkt eller ett förmedlat lån. När det gäller de förmedlade lånen kan vissa beslut, som landskapsstyrelsen fattar rörande låntagarens rättsliga ställning, återverka på rättsförhållandet mellan landskapet och förmedlaren av lånet. Detta gäller t.ex. då låntagaren beviljas uppskov med betalningen. Med tanke på sådana situationer intas i överenskommelsen om förmedling av lån eller i skuldebrevet mellan landskapet och förmedlaren i regel ett villkor, enligt vilket förmedlaren skall erhålla ett betalningsuppskov som motsvarar låntagarens uppskov. Så skulle förfaras även i fortsättningen.

För närvarande tillämpas fast räntesats på lån då så särskilt är bestämt i lag eller i årsstat, eller då landskapsstyrelsen så beslutar vid uppgörande av lånevillkor.

Fast räntesats tillämpas för närvarande bl.a. på vissa lån som utges ur penning-automatmedel. Utvecklingen går dock mot en tillämpning av systemet med rörlig utlåningsränta. I sistnämnda räntesystem är ränteklausulerna huvudsakligen utformade så att räntan görs beroende av förändringar i Finlands banks grundränta. Landskapsstyrelsen finner det ändamålsenligt att inta en bestämmelse i 2 mom. som allmänt möjliggör en rörlig ränta vid lån ur landskapets medel.

Den föreslagna bestämmelsen överensstämmer i sak med den praxis som utvecklats.

4 §. I regel krävs att låntagaren kan ställa full säkerhet för lån som beviljas ur landskapets medel. För förmedlade lån som kan beviljas på landskapets ansvar kan dock svagare säkerhet godkännas i stöd av specialbestämmelser. För t.ex. sysselsättningspolitiska konjunkurlån krävs däremot ingen säkerhet. I praxis har, till den del särskilda bestämmelser saknas, slagits fast att det inte heller av kommuner och kommunalförbund skall krävas säkerhet för lån ur landskapets medel.

Som säkerhet godkännas bl.a. fastighetsinteckning, lösöresinteckning i form av företagsinteckning och inteckning i bil, handfången pant i fråga om t.ex. bostadsaktier, samt bankgaranti och kommunal borgen.

I syfte att trygga landskapets tillgodohavande åläggs låntagaren i 2 mom. att hålla den egendom som ställts som säkerhet tillräckligt försäkrad. Med avsikt att förhindra att säkerheten nedgår i värde utan landskapsstyrelsens vetskap förpliktas låntagaren dessutom i 3 mom. att ge de upplysningar som krävs för att värdet av säkerheten skall kunna konstateras. Till grund för konstaterande av säkerhetens värde samt för bedömning av om säkerheten är betryggande i förhållande till lånets belopp läggs för närvarande det marknadspris egendomen skulle betinga vid försäljning.

Bestämmelsen överensstämmer med nuvarande praxis.

5 §. För att landskapet inte skall åsamkas förluster då låntagare är oförmögna att återbetala lån eller för att uppkomna förluster åtminstone skall kunna begränsas, föreslås att egendom som har ställts som säkerhet för landskapets fordran och som säljs på exekutiv auktion skall kunna inköpas till landskapet. Eftersom såväl fast som lös egendom, inklusive immateriella rättigheter inom ramen för företagsinteckning, för närvarande godkännas som säkerhet för lån föreslås att bestämmelsen skall gälla samtliga kategorier av utmättningsbar egendom.

Under normala förhållanden finns det enligt landskapsstyrelsens uppfattning

inget behov att inköpa egendom, varför det föreslås att egendom inte skall få inköpas under andra förutsättningar än de i paragrafen angivna. I andra fall bör frågan lösas i speciallagstiftning eller budgetbeslut. Regler liknande den föreslagna finns bl.a. i 9 § landskapslagen om landskapsgaranti för industrier och vissa andra näringsgrenar (14/66), vars tillämpningsområde dock är något vidare än tillämpningsområdet för den bestämmelse som föreslås.

6 §. Avsikten är att bestämmelsen skall tillämpas i sådana fall då det med beaktande av alla omständigheter som inverkar på låntagarens betalningsförmåga är uppenbart att exceptionella betalningssvårigheter föreligger. Bestämmelsen överensstämmer i huvudsak med nuvarande praxis.

7 §. För att befrielse från betalning av lån eller andra i paragrafen nämnda fordringar skall kunna beviljas då särskilda regler saknas, krävs för närvarande att landstinget vid antagande av årsstat har samtyckt till att lån kan avskrivas. Landskapsstyrelsen finner det ändamålsenligt att nämnda princip lagfästs.

8 §. Med "kreditinrättningar" avses i denna bestämmelse affärsbank, andelsbank, hypoteksbank, sparbank och Postbanken, samt försäkringsbolag och arbetspensionsanstalt, vilka för närvarande får bevilja räntestödslån enligt särskild lagstiftning.

Enligt gällande lagstiftning godkänner landskapsstyrelsen lån som räntestödslån och utbetalar räntestöd till kreditinrättningen på sätt och vid tidpunkt som särskilt har överenskommit med kreditanstalten. Förfarandet ifråga om räntestödslån som beviljas enligt denna lag föreslås bli likadant.

I speciallagstiftningen har fastställts allmänna villkor för räntestödslån som reglerar den högsta ränta kreditinrättning får uppbära för lånen. Detta innebär att maximiräntan hålls bunden till Finlands banks grundränta. För vissa räntestödslån skall maximiräntan för lånen och den ränta låntagaren skall erlägga dock inte längre bestämmas särskilt (56/87). I stället skall räntestödet mätt i procent fastställas vid antagande av årsstat. I detta fall bestäms den högsta räntan således på marknadsmässiga grunder. Oavsett maximiräntan har fastställts särskilt eller skall bestämmas på marknadsmässiga grunder bör emellertid den ränta kreditinrättning tillgodoräknar sig för lånen inte få vara högre än den ränta kreditinrättningen allmänt uppbär för lån för motsvarande ändamål. En allmän bestämmelse härom föreslås därför intagen i 3 mom.

9 §. I speciallagstiftningen har landskapsstyrelsen givits fullmakt att bevilja landskapsgaranti i vissa fall. Om lagstöd för att bevilja garanti inte finns krävs det ett särskilt beslut av landstinget. Bemyndigande att bevilja garanti ges utgående från landskapsstyrelsens framställning.

Vanligtvis ges garanti i form av proprieborgen och endast under förutsättning att kredittagaren inte kan tillhandahålla kreditinrättningarna betryggande säkerhet.

10 §. För närvarande krävs motsäkerhet för landskapsgaranti. Då garanti har ställts för lån som är avsett för ett allmännyttigt ändamål har dock motsäkerhet inte krävts. Så har t.ex. varit fallet i fråga om lån som Ålands Elandelslag upptagit för tryggnad av landsbygden och skärgårdens elförsörjning.

11 §. I syfte att främja en effektiv uppföljning av hur bidrag använts är det ändamålsenligt att redan i understödsbesluten ange de begränsningar som gäller för användningen av understöd samt de skyldigheter som åligger bidragstagare med anledning av att bidrag har beviljats. Detta föreslås särskilt gälla understöd som beviljas för projekt som vid tiden för beslutet inte har påbörjats eller genomförts helt.

För att beslut om bidrag som beviljas i efterskott skall bli överskådliga är det viktigt att även dessa dokumenteras i tillräcklig utsträckning. Den dokumentationen måste dock anpassas från fall till fall. Trots att det i lagen inte uppställs några riktlinjer för innehållet i beslut som fattas i efterhand kommer landskapsstyrelsen således fortsättningsvis att dokumentera sådana avgöranden.

Förutsättning för utbetalning som avses i 3 punkten kan t.ex. vara att sökanden först skall visa att den tid som fastställts i landskapsstyrelsens beslut för genomförande av det understödda projektet iakttagits och att begärd kostnadsredovisning inlämnats. Av 15 § framgår närmare grunderna för utbetalning av bidrag.

Grunderna för den tillsyn som avses i 4 punkten framgår av förslagets 12 och 16 §§.

Med i 5 punkten nämnda följer avses den återbetalningsskyldighet som kan aktualiseras i stöd av 17 §.

Bestämmelsen har uppgjorts utgående från nuvarande praxis.

12 §. I beslut om understöd kan mottagaren åläggas att redovisa för användningen av de medel som beviljats. Ett sådant villkor är ägnat att främja en effektiv

uppföljning av hur förskott på bidrag använts. Landskapsstyrelsen skulle dock även i andra fall kunna uppmana understödstagaren att lämna redovisning. Bestämmelsen har uppgjorts utgående från nuvarande praxis.

13 §. Avsikten är att meddelande skall lämnas på ett ändamålsenligt sätt utgående från det slag av förmån som beviljas. I alla fall där en vid krets av enskilda personer eller sammanslutningar kan komma i fråga bör det alltid ske genom kungörelse i åtminstone en på orten allmänt utkommande tidning, medan det t.ex. om kommunerna är målgrupper kan räcka med att cirkulär utsänds.

Eftersom innehållet i lag förutsätts vara allmänt känt behöver av tillkännagivandet inte framgå villkor som har lagfästs.

Bestämmelsen överensstämmer med nuvarande praxis.

15 §. Bestämmelsen överensstämmer i huvudsak med nuvarande praxis.

Enligt landskapsstyrelsens uppfattning är det ändamålsenligt att tidpunkten för utbetalning av medel, liksom för närvarande, även skall kunna bestämmas enligt prövning. Härigenom kunde bl.a. förskott utbetalas för att t.ex. möjliggöra att en ideell förening erhåller ett startkapital för påbörjande av sin verksamhet eller för genomförande av ett projekt inom sitt verksamhetsområde.

16 §. Bestämmelsen överensstämmer i huvudsak med reglerna om tillsynsförfarandet i speciallagstiftningen. En allmän regel om landskapsstyrelsens kompetens att i beslut om beviljande av lån eller bidrag förordna om granskning av mottagarens räkenskaper ingår för närvarande i 17 § landskapslagen om landskapets finansförvaltning (43/71).

17 §. Den föreslagna bestämmelsen överensstämmer med motsvarande regler i speciallagstiftningen. För närvarande intas i paragrafen avsedda villkor i skuldebrevet över lånefordran och i landskapsstyrelsens beslut om beviljande av medel.

18 §. För närvarande uppbärs varierande dröjsmålsräntor på lån ur landskapets medel. Räntorna är i många fall lägre än vad den allmänna räntenivån förutsätter. Dröjsmålsräntan bör dock anpassas till den allmänna räntenivån för att dröjsmål med betalning effektivt skall kunna förebyggas samt för att ränta som uppbärs vid försummelse skall utgöra tillräcklig gottgörelse för den kredit låntagare har erhållit genom dröjsmålet.

I syfte att anpassa dröjsmålsräntan till den allmänna räntenivån och att

förhindra att räntan varierar föreslås en räntebestämmelse intagen i lagen. Eftersom det i långivningen i övrigt tillämpas villkor som överensstämmer med allmänna lånevillkor i privaträttsliga gäldsförhållanden, föreslås att de bestämmelser som reglerar räntesatsen för dröjsmålsränta på privaträttsliga fordringar även skall bli tillämpliga på fordringar som avses i paragrafen. Den lagstadgade dröjsmålsräntan uppgår för närvarande till sexton (16) procent per år räknat från fordrans förfallodag.

20 §. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak den bestämmelse angående tystnadsplikt som finns i strafflagen samt den allmänna bestämmelse som finns i tjänstemannalagstiftningen.

21 §. Paragrafen innehåller ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser.

Landskapslagen angående ändring av landskapslagen om landskapets finansförvaltning

I den avsedda bestämmelsen stadgas att landskapsstyrelsen i beslut om lån eller bidrag kan förordna om granskning av mottagarens räkenskaper. Eftersom motsvarande regel föreslås ingå i den ovan föreslagna lagens 11 och 14 §§ är det ändamålsenligt att nämnda regel upphävs.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

Landskapslag om lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt om landskapsgaranti

I enlighet med landstingets beslut stadgas:

I kap. Allmänna bestämmelser

1 §

I denna lag finns bestämmelser om allmänna villkor för lån, räntestöd och understöd, som beviljas ur landskapets medel, jämte landskapsgaranti samt bestämmelser om grunderna för det förfarande som skall iakttas vid handläggning av nämnda ärenden.

2 §

Denna lag tillämpas inte

- 1) om det i annan landskapslagstiftning är annorlunda stadgat,
- 2) om landstinget beslutar annat vid antagande av årsstat eller
- 3) om landstinget, då landskapsstyrelsen bemyndigas att bevilja landskapsgaranti, uppställer villkor för garantin som avviker från bestämmelserna i denna lag.

2 kap.

Om lån

3 §

Lån beviljas mot skuldebrev och för viss tid. Landskapsstyrelsen fastställer låneräntor, lånetider och övriga villkor som rör lån beviljade ur landskapets medel.

Låneräntorna kan ändras under lånetiden enligt de grunder som anges i skuldebreven.

Landskapsstyrelsen kan överenskomma med kreditinrättning om förmedling av lån.

4 §

Lån beviljas endast mot betryggande säkerhet. För lån till kommuner och kommunalförbund krävs dock inte säkerhet.

Låntagare skall hålla egendom som ställs som säkerhet för lån tillräckligt försäkrad.

Låntagare eller den som ställt säkerhet skall på begäran förete utredning enligt vilken värdet av säkerheten kan konstateras.

5 §

Till tryggande av landskapets fördel kan egendom som ställts som säkerhet för landskapets fordran och som säljs på exekutiv auktion inköpas till landskapet. Egendom får dock inköpas endast om landskapets tillgodohavande bättre kan tryggas genom att den senare säljs av landskapet eller om den lämpar sig för landskapets bruk. Landskapsstyrelsen beslutar om användningen av egendom som inköpts.

6 §

Om låntagare till följd av arbetslöshet, sjukdom eller annan särskild orsak är

oförmögen att erlägga amortering eller ränta på lån får landskapsstyrelsen bevilja uppskov med betalningen. I uppskavsbeslutet skall innefattas tiden för uppskovet samt räntan på den uppskjutna låneraten.

7 §

Befrielse från betalning av lån, indexförhöjning och ränta på lån samt dröjsmålsränta får beviljas endast under förutsättning att landstinget vid antagande av årsstat har samtyckt därtill och att övriga villkor som landstinget uppställt följs.

3 kap.

Om räntestödslån

8 §

Ur landskapets medel kan räntestöd för särskilda ändamål beviljas för lån som kreditinrättning utger. Dessa lån benämns räntestödslån.

Landskapsstyrelsen beviljar på ansökan kreditinrättning tillstånd att utge i 1 mom. avsedda lån samt fastställer allmänna villkor för lånen.

Den ränta kreditinrättning tillgodoräknar sig för räntestödslån får inte vara högre än den ränta vilken kreditinrättningen vid ifrågavarande tidpunkt allmänt tillämpar på lån som beviljas för motsvarande ändamål.

4 kap.

Om landskapsgaranti

9 §

Landskapsgaranti får beviljas endast efter att särskilt bemyndigande givits av landstinget.

Landskapsgaranti kan ges som säkerhet för kapital, ränta och andra prestationer enligt kreditvillkoren för lån som beviljas av kreditinrättning.

10 §

För landskapsgaranti krävs motsäkerhet.

Vad som stadgas i 4 och 5 §§ gäller även motsäkerhet som ställts för landskapsgaranti.

5 kap.

Om understöd

11 §

Understöd kan beviljas både för att främja åtgärder som skall vidtas efter att beslutet fattades och för att stöda åtgärder som vidtagits före beslutet fattades.

Av beslut om beviljande av understöd för främjande av åtgärd som skall vidtas efter att beslutet fattades skall alltid framgå:

- 1) understödets belopp och det ändamål för vilket understödet har beviljats samt hur understöd som beviljats för flera ändamål skall fördelas,
- 2) villkoren för att understödet får användas för det avsedda ändamålet,
- 3) hur, när och under vilka förutsättningar understödet utbetalas,
- 4) den tillsyn understödstagaren skall underkasta sig, samt
- 5) påföljderna om villkor som avses i 2 punkten inte iakttas eller om oriktiga eller bristfälliga uppgifter lämnats eller om tillsynen försvåras.

12 §

Den som erhållit understöd skall på begäran inom fastställd tid redovisa för hur bidraget använts.

Sammanslutning som beviljats understöd i förskott skall, om inte särskild redovisning begärts, tillställa landskapsstyrelsen verksamhetsberättelse, bokslut och revisionsberättelse för den räkenskapsperiod för vilken understödet beviljades. Kommuner och kommunalförbund behöver dock inte lämna annat än redogörelse för den verksamhet för vilket bidraget beviljades.

6 kap.

Gemensamma bestämmelser

13 §

Landskapsstyrelsen skall på lämpligt sätt tillkännage för vilket ändamål lån, räntestöd, landskapsgaranti eller understöd kan sökas och inom vilken tid ansökan bör vara inlämnad. Av tillkännagivandet skall även framgå villkoren för de medel eller garantier som beviljas samt den utredning som skall företas till stöd för ansökan. Villkor som är fastslagna i lag behöver dock inte tillkännages.

14 §

Vad i 11 och 12 §§ är stadgat om understödsbeslut samt redovisning av

understöd gäller även i tillämpliga delar i fråga om lån och räntestöd.

Av landskapsstyrelsens beslut om beviljande av landskapsgaranti skall framgå garantibeloppet, det ändamål för vilket garanti beviljats, den tillsyn mottagaren av garanti skall underkasta sig samt övriga villkor för garantin.

15 §

Lån utbetalas i enlighet med hur det projekt för vilket lånet beviljades framskrider eller hur de utgifter som finansieras med lånet infaller tidsmässigt. Om det är påkallat av särskild orsak får annan grund iakttas.

Vad i 1 mom. är stadgat om lån gäller även understöd.

Förmedlade lån och räntestöd utanordnas på sätt och vid tidpunkt som landskapsstyrelsen överenskommit med kreditinrättning.

16 §

Landskapsstyrelsen övervakar att de lån och understöd som beviljats används på föreskrivet sätt och att villkoren i skuldebrev samt låne- och understödsbeslut följs. Landskapsstyrelsen har rätt att granska låne- eller understödstagarens ekonomi och verksamhet. Mottagare av lån eller understöd skall förete de räkenskapshandlingar och utredningar som är nödvändiga för tillsynen samt även i övrigt bistå med upplysningar då granskning verkställs.

Landskapsstyrelsen skall överenskomma med kreditinrättning om hur tillsynen av förmedlade lån, räntestödslån och kredit för vilken har beviljats landskapsgaranti skall ordnas.

17 §

Landskapsstyrelsen kan besluta att lån helt eller delvis omedelbart skall återbetalas

- 1) om ränta eller amortering inte har betalats senast på förfallodagen,
- 2) om värdet av den säkerhet som ställts för lånet har nedgått så att säkerheten inte längre täcker den del av lånet som är obetald eller om underhållet av säkerheten har försummats,
- 3) om egendom som belånats eller ställts som säkerhet blir föremål för utsökning,
- 4) om låntagaren eller borgensmannen försätts i konkurs, söker ackord eller inställer sina betalningar eller om borgensmannen avlider och låntagaren på uppmaning inte ställer tillräcklig säkerhet,
- 5) om lånemedlen använts för annat än avsett ändamål eller om felaktiga

uppgifter lämnats eller omständigheter som inverkat på beslutet om beviljande av lån hemlighållits,

6) om lånevillkoren i övrigt inte har iakttagits, samt

7) om förutsättningarna för beviljande av lånet väsentligt har förändrats.

Vad i 1 mom. 5, 6 och 7 punkterna är stadgat om lån gäller även i fråga om understöd. Landskapsstyrelsen kan besluta att ränta skall erläggas på det understödsbelopp som skall återbetalas samt fastställa den tidpunkt från vilken ränta utgår.

Har låntagare ifråga om räntestödslån förfarit i strid med 1 mom. 5 punkten kan landskapsstyrelsen besluta att utbetalat räntestöd skall återbetalas.

I samband med beslut om återbetalning av lån eller räntestöd som fattas i stöd av 1 mom. 5 punkten kan tilläggsränta krävas på det belopp som skall återbetalas. Tilläggsränta får krävas från den tidpunkt låntagaren påbörjade det lagstridiga förfarandet. Tilläggsränta skall, i fråga om lån, även erläggas på redan avkortade lånebelopp om amortering skett efter att det lagstridiga förfarandet påbörjades.

18 §

Vid dröjsmål med betalning av lån eller ränta samt med i 17 § avsedd återbetalning av medel skall på det försenade beloppet betalas dröjsmålsränta. I dröjsmålsränta skall uppbäras en räntesats som gäller för privaträttsliga fordringar enligt räntelagen (FFS 633/82).

7 kap.

Särskilda bestämmelser

19 §

Den som handlägger ärende som avses i denna lag får inte olovligen omtala vad han vid handläggningen fått kännedom om beträffande offentligt samfunds, sammanslutnings eller enskild persons ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter.

Den som bryter mot bestämmelserna i 1 mom. straffas enligt strafflagen.

20 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

21 §

Denna lag träder i kraft den

Lagens 17 och 18 §§ tillämpas inte på förbindelser som ingåtts före ikraftträdandet.

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om landskapets finansförvaltning

I enlighet med landstingets beslut **upphävs** 17 § landskapslagen den 5 november 1971 om landskapets finansförvaltning (43/71).

Denna lag träder i kraft den

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av 1 § landskapslagen om landskapsgaranti för industrier och vissa andra näringsgrenar

I enlighet med landstingets beslut **ändras** 1 § 4 mom. landskapslagen den 20 april 1966 om landskapsgaranti för industrier och vissa andra näringsgrenar (14/66), sådant det lyder i landskapslagen den 24 juni 1982 (37/82), som följer:

1 §

Under förutsättningar som i denna lag bestämts för beviljande av landskapsgaranti får i 1-3 mom. nämnda företag beviljas lån ur landskapsmedel mot svagare säkerhet än vad i 4 § landskapslagen om lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt om landskapsgaranti (/) är stadgat.

Denna lag träder i kraft den

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av 3 § landskapslagen om investeringslån

I enlighet med landstingets beslut **ändras** 3 § 1 mom. landskaplagen den 28 augusti 1975 om investeringslån (45/75), som följer:

3 §

Investeringslån utges på kreditinrättnings ansvar. Landskapsstyrelsen kan dock besluta att lån eller del därav beviljas på landskapets ansvar mot svagare säkerhet än vad i 4 § landskapslagen om lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt om landskapsgaranti (/) är stadgat.

Denna lag träder i kraft den

Mariehamn den 12 november 1987

Landskapsstyrelseledamot

Olof Salmén

Lagberedningssekreterare

Janina Groop

11

12

13

14

15